

kommende Arbejde for at bringe Klarhed over det paagældende Forhold og navnlig redegøre for de fundamentale rets- og forvaltningsmæssige Bestemmelser vedrørende Skolevæsenet, som er af saa afgørende Betydning for den fremtidige Udvikling. Det fra dansk Side fremlagte Materiale er meget fyldigt, og jeg vil her gerne tillige fremhæve det Faktum, at ogsaa det Materiale, som fremlagdes fra tysk Side om de Muligheder, som den tyske Lovgivning og den tyske Administrationspraksis byder, maa anses for at være af væsentlig Interesse. I Overensstemmelse med det nylig anførte har man ved Forhandlingerne indskrænket sig til at give og modtage Oplysninger, stille Spørgsmaal og formulere Ønsker. En Opfyldelse eller Ikke-Opfyldelse af disse Ønsker er nu som før overladt til den enkelte Regerings spontane Beslutning. Der foreligger udover de udsendte Communiqués ikke andre Fællesdokumenter Delegationerne imellem end nogle Résuméer, hvori Forhandlingsemnerne for de enkelte Dage ganske kort er opnoteret.

Med disse Oplysninger, og idet jeg henviser til de af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og det ærede Medlem Hr. Pürschel fremsatte Udtalelser, mener jeg at have imødekommet det af dem fremsatte Ønske og at have bekræftet, at deres Opfattelse af Konferencen har været den rette.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel spurgte, hvorledes jeg stiller mig til den af ham fremsatte Tanke om, at Instruksen til den danske Delegation ved Folkeforbundets Delegeretforsamling burde drøftes i det udenrigspolitiske Nævn. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har ligeledes berørt dette Spørgsmaal. Jeg skal hertil blot sige, at Udenrigsministeriet ikke paa nogen Maade vilde have nogen principiel Betænkelse ved at drøfte Instruksen med Nævnet. Men Forholdet er det, at Folkeforbundets Delegeretforsamling mødes paa et Tidspunkt, hvor den danske Rigsdag ikke er samlet, og det Materiale, som skal bearbejdes til Brug for Delegationen, og hvortil der skal tages Stilling, kommer ofte Udenrigsministeriet meget sent i Hænde, ja, lige til de sidste Dage før Delegationens Afrejse, saaledes at man i det sidste Aar f. Eks. endogsaa først har kunnet fuldføre Instruksen efter Delegationens Afrejse. Imidlertid er det saaledes, at Hovedlinierne i Instruksen forinden altid har været drøftet med Delegationen, hvori de fire politiske Partier

jo er repræsenteret. Det vilde under disse Omstændigheder formentlig være upraktisk og, medmindre særlige Forhold skulde gøre sig gældende, være et maaske noget stort Apparat at sætte i Scene at indkalde det paa det Tidspunkt ud over Landet spredte Nævn, paa et Tidspunkt, hvor man endnu kun kan have en forholdsvis svag Forestilling om, i hvilken Retning Delegeretforsamlingens Forhandlinger vil gaa paa de Omraader, der er af størst politisk Betydning. Jeg vil imidlertid gerne i alt Fald gøre Nævnets Medlemmer bekendt med Instruksen, saa snart den er udarbejdet.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har fremsat Tanken om en Redegørelse i det udenrigspolitiske Nævn for, hvad der er passeret med de norske Fangstskibe i Vestgrønland. Herom vil jeg gerne udtale, at dersom det udenrigspolitiske Nævn skulde fremsætte Ønske om at faa meddelt nærmere Enkeltheder angaaende disse Forhold, er jeg rede til at give saadanne Oplysninger, for saa vidt Sagen falder under min Ressort. Jeg vil hertil gerne knytte en Meddelelse om, at jeg af egen Drift agter at rette en Anmodning til Nævnets Formand om i den nærmeste Fremtid at sammenkalde Nævnet, for at der kan gøres det andre Meddelelser. Ved denne Lejlighed kunde maaske ogsaa dette Emne blive taget op.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo begyndte sine Bemærkninger angaaende Udenrigsministeriets Budget for 1925—26 med at foretage en Sammenligning mellem Udgifterne i det Finansaar, hvori vi nu befinder os, og de Udgifter, som Udenrigsministeriet har budgetteret for 1925—26. Det ærede Medlem kom her til det Resultat, at medens Udenrigsministeriet i indeværende Finansaar maa formodes at faa en Udgift paa 6 591 000 Kr., er der for næste Finansaar budgetteret 6 664 000 Kr. I Stedet for, at Udenrigsministeriets Budget gerne skulde vise en Udgiftsbesparelse, mener altsaa det ærede Medlem at kunne paavise Udgiftsforøgelse. Hertil maa jeg bemærke, at de nye Principper for Finanslovens Udarbejdelse har medført, at Udenrigsministeriet til Pensioneringen af sine Tjenestemænd og til Forrentning og Afskrivning af de under Udenrigsministeriet hørende Bygninger har maattet opføre i alt henimod 280 000 Kr. Denne Sum maa naturligvis lades ude af Betragtning ved en Sammenligning mellem Udgifterne i de to Finansaar, og alene herved naar man altsaa til i Stedet for en Merudgift